

פגישה בנמל התעופה בן-גוריון

בנמל התעופה בן-גוריון, בדיוק בפניה בין "יוצאים" ו"נכנסים", נפגשו השניים, כמו במעשי פלאות ונסים, שני אנשים, שני יהודים, על פיסה של אדמת המולדת, אחד אשר בא לעלות ואחד היוצא לרדת, שני אנשים בנמל התעופה בן-גוריון ליד דלת הזכוכית הגדולה, וארץ-ישראל מכאן ומן הצד השני הגולה.

אמר היורד: "אני את שלי עשיתי, ואף אחד לא יאמר לי, שלא רציתי ולא ניסיתי, אבל הרגו אותי המילואים והמיסים, והרגו אותי הדחיפות בתור והאזרחים הבלתי מנומסים והביורוקרטיה הנוראה ופקידות הסנדוויץ והתה והרחובות המלוכלכים שמזמן לא ראו מטאטא ואין לי כוח יותר לבגין המדבר כמו אפיפיור. די. מספיק. תודה. היה נחמד, ועכשיו, איפה טיסת "אל-על" 1001?"

אמר העולה: "הגעתי. תודה לאל. סוף-סוף. ואני עדיין בוכה ממראה האורות של שפלת החוף. הנה ארצי, ארץ אברהם ויצחק ויעקב. הלילה לא אישן. אני רוצה לצאת לרחוב לשמוע עברית, לאכול פלאפל, לומר "תודה", להכיר את השכנים ואת חבריי בעתיד לעבודה. אני רוצה לשמוע את "התקווה", לראות את הדגל, ומחר, מיד בבוקר לעלות לרגל לירושלים. הנה אני בא, מולדתי, דווקא היום בשעתך הקשה, סלח לי, איפה יש כאן טקסי, סליחה, מונית, בבקשה?"

צחק היורד: "אוי, ידידי, אתה תמים. הלא גלגלי הביורוקרטיה יטחנו אותך בלי רחמים מבלי לשאול אותך, יזרקו אותך לאחד השיכונים. ועל כל חדר ועל כל רהיט יהיו בכך אלף מקנאים, ותהיינה לך צרות בבית, וישגעו אותך במקום העבודה. לו תשמע בעצתי, אל תפרק עוד את המזוודה."

צחק העולה: "אני בא מצרות בעבודה ומקנאת שכנים, מעלבונות היום-יום, מקריאות: "יהודונים". אני בא מן החיים המתוקים של אזרחות טובה וניקיון ומכוננית שנייה ומשכורת טובה ומקרר גדוש במזון, ואני בא אל ארץ קשה, כי קשה היא ארץ ציון, אך יפה הוא הקושי הזה, אשר יש בו שמחה וחרדה. כן, יפה הוא הקושי הזה כמו שמחת הכאב בעת לידה, ואני בא להיות שותף בו, בקרב היהודי הנמשך כאן שעה-שעה ויום-יום, בקרב, שכל ניצחוננו גדול, כן קרבנו הוא נורא ואיום, כי עדיין כאן הוא המקום האחד, אשר בו יש תקווה לחלום."

הביטו זה בזה בנמל התעופה בן-גוריון מבעד לזכוכית הגדולה, הגלות היוצאת מארץ-ישראל וארץ-ישראל הבאה מן הגולה.

פגישה בנמל התעופה בן-גוריון

בנמל התעופה בן-גוריון, בדיוק בפנה בין "יוצאים" ו"נכנסים", נפגשו השנים, כמו במעשי פלאות ונסים, שני אנשים, שני יהודים, על פסה של אדמת המולדת, אחד אשר בא לעלות ואחד היוצא לרדת, שני אנשים בנמל התעופה בן-גוריון ליד דלת הזכוכית הגדולה, וארץ-ישראל מפאן ומן הצד השני הגולה.

אמר היורד: "אני את שלי עשיתי, ואף אחד לא יאמר לי, שלא רציתי ולא נסיתי, אבל הרגו אותי המלוואים והמסים, והרגו אותי הדחיפות בתור והאזרחים הבלתי מנמסים והבירוקרטיה הנוראה ופקידות הסנדוויץ והתה והרחובות המלכלכים שמזמן לא ראו מטאטא ואין לי כח יותר לבגין המדבר כמו אפיפיור. די. מספיק. תודה. ה'ה נחמד, ועכשו, איפה טיסת "אל-על" 1001?"

אמר העולה: "הגעתי. תודה לאל. סוף-סוף. ואני עדין בוכה ממראה האורות של שפלת החוף. הנה ארצי, ארץ אברהם ויצחק ויעקב. הלילה לא אישן. אני רוצה לצאת לרחוב לשמע עברית, לאכל פלאפל, לומר "תודה", להפיר את השכנים ואת חברי בעתיד לעבודה. אני רוצה לשמע את "התקוה", לראות את הדגל, ומחר, מיד בבקר לעלות לרגל לירושלים. הנה אני בא, מולדתי, דוקא היום בשעתך הקשה, סלח לי,

איפה יש כאן טקסי, סליחה, מונית, בבקשה?"

צחק היורד: "אוי, ידידי, אתה תמים. הלא גלגלי הבירוקרטיה יטחנו אותך בלי רחמים מבלי לשאל אותך, יזרקו אותך לאחד השכונים. ועל כל חדר ועל כל רהיט יהיו בך אלף מקנאים, ותהיינה לך צרות בבית, וישגעו אותך במקום העבודה. לו תשמע בעצתי, אל תפרק עוד את המזודה."

צחק העולה: "אני בא מצרות בעבודה ומקנאת שכנים, מעלבונות היום-יום, מקריאות: "יהודונים". אני בא מן החיים המתוקים של אזרחות טובה ונקיון ומכונית שנייה ומשכרת טובה ומקרר גדוש במזון, ואני בא אל ארץ קשה, כי קשה היא ארץ ציון, אך יפה הוא הקשי הזה, אשר יש בו שמחה וחרדה. כן, יפה הוא הקשי הזה כמו שמחת הכאב בעת לדה, ואני בא להיות שתף בו, בקרב היהודי הנמשך כאן שעה-שעה ויום-יום, בקרב, שכל נצחוננו גדול, כן קרבנו הוא נורא ואים, כי עדין כאן הוא המקום האחד, אשר בו יש תקווה לחלם."

הביטו זה בזה בנמל התעופה בן-גוריון מבעד לזכוכית הגדולה, הגלות היוצאת מארץ-ישראל וארץ-ישראל הבאה מן הגולה.

Vocabulaire

coin	פינה
comme par miracle	כמו במעשי פלאים
un morceau	פיסה
sol de la patrie	אדמת מולדת
vitre	זכוכית
périodes de réserve (armée)	מילואים
impôts	מיסים
bousculades dans es queues	דחיפות בתור
citoyens	אזרחים
impolis	בלתי מנומסים
bureaucratie	בירוקרטיה
terrible	נורא, נוראה
employées	פקידות
sale	מלוכלך
balai	מטאטא
pape	אפיפיור
pleurer	בוכה, לבכות
vue, vision	מראה
front de mer	שפלת החוף
peleriner	לעלות לרגל
roues	גלגלים
t'écraseront	יטחנו אותך
résidences à loyer modéré	שיכונים
jaloux	מקנאים
soucis, ennuis	צרות
rendre fou	ישגעו, לשגע את
défaire	תפרק, לפרק
affront, offense	עלבון, עלבונות

youpins, sales juifs	יהודונים
vie agréable	חיים מתוקים
bonne citoyenneté	אזרחות טובה
rempli	גדוש
crainte	חרדה
accouchement	לידה
partenaire, partie prenante	שותף
regarder, observer	הביטו, להביט

שאלות

- (1) בין מי למי מתנהל הדיאלוג ?
- (2) איפה נמצאים שני האנשים ?
- (3) מי הם ?
- (4) מתי הגיעה העולה לארץ ?
- (5) מה העולה החדש רוצה לעשות מיד אחרי הגעתו ?
- (6) על מה מתלונן היורד ?
- (7) מה מפריד ביניהם ?
- (8) למה חיים חפר מפגיש אותם בשדה התעופה בן גוריון ?
- (9) מה ידוע לנו על המצב הכלכלי של העולה ?
- (10) מה מביא עולים לארץ ?